

Arrest

nr. 143 206 van 14 april 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Turkse nationaliteit te zijn, op 10 april 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 februari 2012 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat R. AKTEPE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Bij schrijven gedateerd op 7 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf in het Rijk op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 8 februari 2012 de beslissing waarbij de ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard. Deze beslissing, die verzoeker op 21 maart 2012 ter kennis wordt gebracht, is de eerste bestreden beslissing.

1.3. Eveneens op 8 februari 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op dezelfde dag als de eerste bestreden beslissing ter kennis wordt gebracht, is de tweede bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker en actueel zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. Daarenboven is vereist dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing de verzoekende partij een rechtstreeks voordeel oplevert (cf. in dezelfde zin de vaste rechtspraak van de Raad van State, afdeling bestuursrechtspraak: RvS 9 september 2009, nr. 195.843; RvS 27 januari 2010, nr. 200.084; RvS 12 september 2011, nr. 215.049). Het belang waarvan een verzoekende partij blijf moet geven, moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep tot op het ogenblik van de uitspraak (RvS 27 januari 2010, nr. 200.084).

2.2. Ter terechtzitting betwisten de partijen niet dat verzoeker op 13 februari 2014 in het bezit werd gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, geldig tot 31 januari 2019.

De rechtstoestand van verzoeker is aldus fundamenteel gewijzigd. Zo dringt de vaststelling zich op dat hij thans een recht op verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk geniet in het kader van gezinshereniging, hetgeen gunstiger is dan een machtiging tot verblijf voor meer dan drie maanden op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Dit toegekende verblijfsrecht impliceert ook dat het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten als impliciet doch zeker opgeheven dient te worden beschouwd. Dit bevel om het grondgebied te verlaten is zo onverenigbaar met de nadien aan verzoeker afgegeven verblijfskaart (cf. RvS 30 september 2009, nr. 196.530).

Gevraagd om het actueel belang toe te lichten dat hij nog heeft bij het thans voorliggende beroep, stelt verzoeker dat hij zijn belang behoudt omdat het verblijf dat hij thans in België geniet afhankelijk is van het blijven bestaan van zijn relatie, terwijl de verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet enkel hemzelf betreft.

De Raad stelt vast dat dit gestelde evenwel geen afbreuk vermag te doen aan het hierboven vastgestelde dat een recht op verblijf van meer dan drie maanden gunstiger is dan een machtiging tot een verblijf van meer dan drie maanden. In beide situaties is het verder kunnen genieten van het verblijfsrecht of de verblijfsmachtiging, minstens gedurende de eerste jaren, ook onderhevig aan het blijven voldoen aan de voorwaarden gesteld aan het verblijf. Of verzoeker nu in functie van een gezinsleven in België verblijft of op andere gronden '*die enkel hemzelf*' betreffen, maakt op dit punt geen verschil. Door louter aan te geven dat hij graag ook op andere gronden dan zijn gezinsleven tot een verblijf in het Rijk zou willen worden toegelaten, toont verzoeker nog niet aan welk concreet en nuttig voordeel een eventuele nietigverklaring van de thans bestreden beslissing hem kan opleveren. De Raad wijst in dit verband verder op de niet-toelaatbaarheidsbeschikking nr. 9148 van 25 oktober 2012 van de Raad van State, waarbij deze oordeelde dat een aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zonder voorwerp was geworden gelet op het gegeven dat de vreemdeling nadien in het bezit was gesteld van de verblijfskaart van een familielid van een burger van

de Unie. Hierbij werd ook gesteld dat het gegeven dat deze verblijfskaart voor een zekere tijd verbonden is aan een aantal voorwaarden, zoals het voortbestaan van de relatie, hieraan geen afbreuk doet.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet aantoont dat hij nog een actueel belang heeft bij het aanvechten van de thans bestreden beslissingen.

2.3. Het beroep is, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang, onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

3. Kosten

Verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien april tweeduizend vijftien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS